

ŠKOLNÍ ČASOPIS

EDISONKA

ŠKOLY A PROFESÍ

ÚVODNÍK

Milí čtenáři,

Vítáme vás u dalšího čísla časopisu Edisonka, které vychází v den tradičního vánočního jarmarku na Edisonce.

Nenechte se ale mýlit, Vánocům se v něm věnovat nebudeme. Redaktoři se tentokrát rozhodli seznámit čtenáře s možnostmi, které se naskýtají budoucím

studentům. Uvnitř se totiž dočtete, jakým způsobem zvolit správnou školu jako cestu k vysněné práci, jaké typy škol vůbec existují a zároveň se seznámíte s vybranými profesemi. Redaktoři vybrali také několik TOP 5 profesí v různých kategoriích – zaniklé, nejodpornější, nejnebezpečnější, neznámé či profese snů. To vše na stránkách 12 – 37.

Na začátku vydání nechybí ani novinky ze školy a shrnutí oblíbeného přírodovědného kurzu. Na straně 34 se pak dočtete, co je to vlastně ta fotbalová akademie, která na Edisonce od letošního roku funguje.

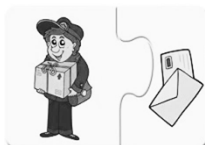
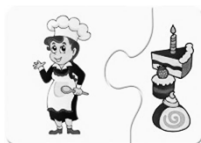
Od strany 38 se pak můžete těšit na stálé rubriky jako jsou Vaříme s blondýnou, Vychytávky, Četby AnyVavany a horoskopy.

Přejeme vám pěkné čtení,

Vaše redakce

Členové redakce:

Adltová Nikol (9. A) (-adni-)
Kratochvíl Josef (9. B) (-jokr-)
Mudrik Jakub (9. B) (-jamu-)
Slámová Klára (9. B) (-klas-)
Chmelová Adéla (9. C) (-mech-)
Vavanová Ana (9. C) (-vana-)
Cilichová Veronika (8. A) (-veci-)
Kotková Jana (8. A) (-jako-)
Rusnák Marek (8. A) (-ruma-)
Schillerová Alena (7. B) (-schal-)
Horňák Michal (7. A) (-hory-)
Šulc Daniel (7. A) (-dašu-)

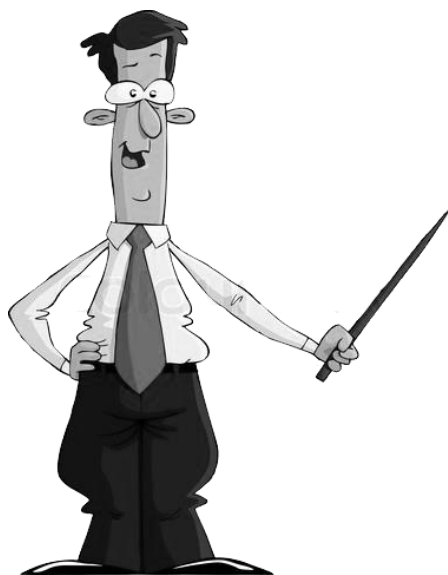

Obálka a korekce:

Pavel Demjan, Zuzana Justová

Novinky ze školy

Naše škola zaznamenala pár změn v novém školním roce. Od nových učitelů až po nově vybudované školní hřiště a že se ze školy také stala akademie. Nejprve bych zmínil a začal bych s učiteli. Učitelé se nám všem na škole tento rok měnili jako na běžícím páse. Jak už odcházeli na mateřskou a přecházeli na jiné školy, ale hlavně na naši školu přišlo mnoho nových trenérů. Nejprve rovnou dvě paní učitelky odešli na mateřskou dovolenou, a to paní učitelka Justová a posléze paní učitelka Kapounová. Asi už si chtěli od školy odpočinout. Poté k nám přispěchala na pomoc paní učitelka Bartošová jako pomoc a náhrada na hodiny dějepisu a českého jazyka. Ale paní učitelce se tady zřejmě moc nelíbilo, protože po pouhých dvou měsících odešla. Po odchodu paní učitelky přišli ještě další učitelé a to v bohatém množství. Paní učitelku Bartošovou zastoupili paní učitelky Krausová a Hufová, které učí dějepis a český jazyk. Učitelský sbor se obohatil i o dva pány učitele Vlasáka (chemie a zároveň zdejší trenér). A dále pan učitel Walter, jako učitel anglického jazyka a tělesné výchovy. A je zde i o mnoho více trenérů, o kterých se můžete dozvědět něco více v článku o akademii.

Ve školách se budou konat taky různé akce. Mezi jedny z nejlepších patří každoroční lampiónový průvod. Letos už proběhl, a to v hojném počtu a jako každý rok navštívily průvod stovky žáků školy.

Tradiční Vánoční jarmark se koná 19. 12., takže už v té pořádné vánoční náladě pouze pět dní před Vánocemi. Každá třída si tam připraví spoustu výrobků, které se pak prodávají a asi měsíc před jarmarkem se hlavně na výtvarných výchovách všechno připraví. Pro pořádnou vánoční atmosféru je tu každoročně živý betlém, který má celkem úspěch.

Pak tady máme i ty nevýznamné akce, například scio testy devátáků, nebo na konci roku karneval. Tohle je asi to z nejdůležitějšího, co je u nás na škole událo a ještě bude.

Dále škola prošla určitými velkými změnami. Naše škola byla rekonstruována už asi před rokem, ale teď se hlavně kvůli založení akademie na naší škole uskutečnila kompletní renovace školního hřiště, do které se investovalo něco kolem milionu korun.

-jokr- -homi-

Přírodovědný KURZ

Kurz je zábavný „výlet“ pro žáky osmých tříd, učí se tam hlavně věci z fyziky, matematiky, chemie, přírodopisu a tělocviku. Na kurz se jezdí na začátku září.

My jsme jeli od 12. – 16. září do Jiřetína pod jedlovou a byli jsme ubytováni v Chatě Vildě. A jako naše vedoucí a učitelé jeli: p. uč. Frontzová, p. uč. Sailerová, p. uč. Turusová, p. uč. Kokeš a pan trenér Gedeon, který se nechtěl fotit ☹.

Pondělí

Ráno jsem přijela na hlavní nádraží, šla jsem pod stříšku a čekala na kamarády. V ruce jsme měli mít očkovací průkaz a souhlas rodičů, že nebudeme porušovat školní řád, jinak si pro nás přijedou. Když už jsme se konečně rozloučili s rodiči a přivítali se s kamarády, nastoupili jsme do vlaku.

Ve vlaku jsme si museli vymyslet jména naší „skupiny“, jmenovaly jsme se „Pošuci“. Jeli jsme přibližně hodinu do Děčína, kde jsme navštívili ZOO. Trvalo nám asi 15 minut, než jsme vyšli ten krpál! Nahoře nás paní učitelky rozdělily do skupin: A, B, C, D, které nás provázely celým kurzem. My jsme byly v Běčku, dali nám do ruky pracovní listy a rozpis co a v kolik budeme dělat. „Běčko“ šlo na opičí dráhu, na které byly dvě disciplíny.

První z nich byla horolezecká stěna a druhá dráha. V týmu jsme byly čtyři holky. Já, Terka, Zuzka a Janča.

První disciplínu jsme zvládly, ale Terka si tam málem rozbila hlavu o kámen. Pak jsme měli vyplnit ten list, který jsme dostali.

Za dvě hodiny potom jsme totiž měli orientaci kolem ZOO. V ZOO jsme všechnu práci dokončili a šli jsme se kouknout na Pastýřskou stěnu.

Byl tam nádherný výhled. A pak už zase na vlak, kterým jsme jeli přibližně okolo dvou hodin a nakonec jsme ještě museli přestoupit na autobus. A nakonec ujít okolo 3,5 km k chatě. Samozřejmě bychom to nebyli my, kdybychom se hned první den neztratili. Ale dobrá zpráva byla, když jsme našli chatu a nikdo nezačal panikařit. Ostatní už byli na chatě, na pokojích a my v lese. V podvečer jsme ještě hráli nějaké hry a pak jsme šli na večeři, která byla výborná. Po večeři jsme se šli vysprchovat a spát. První den nikdo z holek nemohl usnout, povídaly jsme si asi do tří do rána a potom jenom koukaly do peřin.

Úterý

Když jsme se druhý den probudili, nádherně svítlo sluníčko a my jsme vyráželi na snídani. Nevěděla jsem, co mám čekat za jídlo. Když jsem uviděla ty rohlíky a kukuřičné lupínky, hned jsem si řekla, že to nemusí být tak špatné. Po snídani jsme šli před chatu a tam si pověděli, kdo kde má být. A celý den až do čtyř jsme se střídali s „hodinami“ učení.

Pak jsme si všimli dodávky Astrobusu a řekli jsme si, že večer budeme zřejmě pozorovat hvězdy!

Byli jsme děsně natěšení. Odpoledne jsme pozorovali Slunce. Potom, co se všichni dodívali, jsme se přemístili do chaty a dvě hodiny jsme měli přednášku o hvězdách. Po přednášce proběhla večeře a chvíle klidu na pokojích. V deset hodin nás zavolali, abychom se oblékli a šli ven. Šli jsme tichou nocí do kopečku na palouček, kde jsme měli vystavené dalekohledy, které byly nastaveny na Měsíc a různé hvězdy.

Ten kdo chtěl, mohl tam zůstat a pozorovat hvězdy, ale ten, kdo nechtěl, šel radši na chatu.

Já jsem byla v té první skupině. Pozorovali jsme hvězdy asi dvě hodiny, když už bylo půl dvanácté, byla docela zima. Všichni byli unavení, a proto se paní učitelky rozhodli, že už půjdeme na chatu. Šli jsme po cestě, na kterou nám svítil Měsíc, strašně se mi to líbilo, to ticho, ta cesta. Po deseti minutách jsme došli k chatě šli jsme se vysprchovat, převléknout a spát.

Středa

Jako každý den jsme normálně vstali a šli jsme sníst. V osm nám naši „vedoucí“ oznámili, že se rozdělíme na dvě skupiny. Jedna, která vyrazí v devět a druhá, která půjde v deset. My jsme byly v té skupině, která měla jít v deset, takže po snídani jsme si šly ještě na chvíli lehnout, potom jsme šly ke klukům.

U kluků byla vždycky sranda, sedli jsme si do „společenské“ místnosti (no spíš jenom do křesel a židlí) a povídali jsme si. Když už bylo půl deváté, všichni šli na pokoj si napustit

láhve s vodou, sbalil si batoh a popřípadě si koupit něco do krámku, který byl hned v budově. Pan trenér nám řekl, že máme v jídelně připravenou svačinu na cestu. Ještě předtím jsme všichni dostali papírek s hádankou, na kterou jsme měli celý den k vyluštění. Vyráželi jsme něco po desáté hodině směrem dolů k silnici. Po pravé straně byla štol, to byl náš první bod.

Před štolou jsme čekali asi deset minut

než vyjde první skupina. Když vycházeli, měli srandovní žluté přilby a „přilby z druhé světové války“, které byly ještě srandovnější ☺.

Předali nám je a nás čekala půl kilometrová trasa. Ve štolě byl moc hezký vzduch. Pan trenér mluvil německy, protože se říká, že pan průvodce je mnohem vtipnější protože mluví česko-německy. Vyšli jsme ven a chvíli jsme čekali na ostatní, než si koupí suvenýry. Pak jsme vyrazili přes silnici na Křížovou cestu, ale jelikož pár dětí na silnici neumělo „chodit“, museli jsme to vzít „zkratkou“, což tím myslím houštím a malinami.

Všude byla vysoká tráva, sahala mi až do pasu a to maliní, to bylo peklo, všude to škrábalo a já dokonce zakopnula o kořen!

No, byla to hrozná cesta! Přesli jsme „džunglí“ a došli jsme až na náměstí do Jiřetína pod Jedlovou, kde jsme měli půl hodiny rozchod. Každý si šel koupit zásobu pití a brambůrek, jelikož jsem měla rýmu, vzala jsem si radši dvoje balení kapesníků ☺.

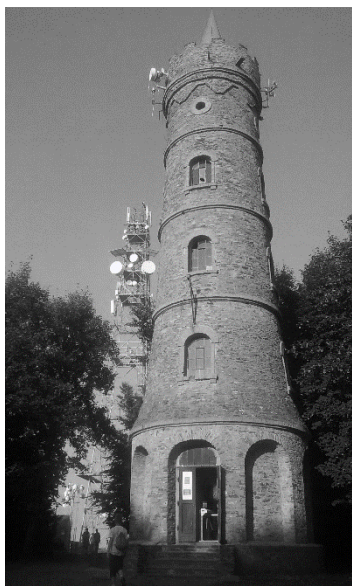

Po rozchodu jsme vyrazili na Křížovou cestu, což byl náš druhý bod. Byl to docela strmý kopec. Nahoře nám paní učitelka Turusová dala úkol. Měli jsme naměřit čas, za jak dlouho jsme ušli 1 kilometr a potom ho vypočítat. Došli jsme až pod hrad Tolštejn, což byl třetí bod. Byl nádherný výhled do okolí, protože svítilo sluníčko, ale to jsme byli teprve „v druhém patře“, protože se šlo po schodech ještě na skálu. Kde byl ten pravý, úžasně nepopsatelný výhled.

Byly asi čtyři hodiny a já teprve dojížděla oběd. Seděli jsme u stolu asi půl hodiny. Posléze jsme vyrazili na Jedlovou horu,

což byl čtvrtý a také poslední bod za dnešek.

Řeknu vám, že už sem byla docela unavená, ale pořád sem šla. Stoupání bylo občas mírné,

ale většinou strmé. V půlce jsme si dali menší přestávku

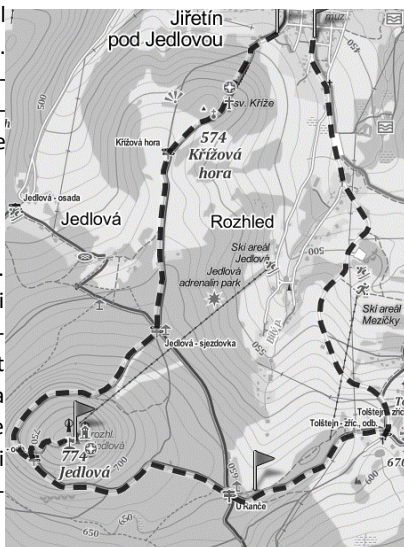
„No, konečně,“ zakřičeli všichni, když jsme došli na vrchol, a sedli si na lavičky. Byli jsme tam asi tři čtvrtě hodiny a pak následovala cesta dolů.

Na chatu jsme dorazili okolo šesté hodiny. Už jsem si myslela, že si půjdu nahoru odpočinout, když v tom pan zástupce řekl, že si ještě zkusíme malý orientační „běh“.

To bylo docela lehký, jenomže nás ve čtvrtek čekal velký orientační běh a to už byl trochu problém. Skončila poslední „hodina“ a my jsme měli jít na večeri. Po vynikající večeri jsme šli do sprch a do postele. Byla jsem z celého dne totálně unavená, ale výhodu to mělo, o to dřív jsem usnula.

Čtvrtek

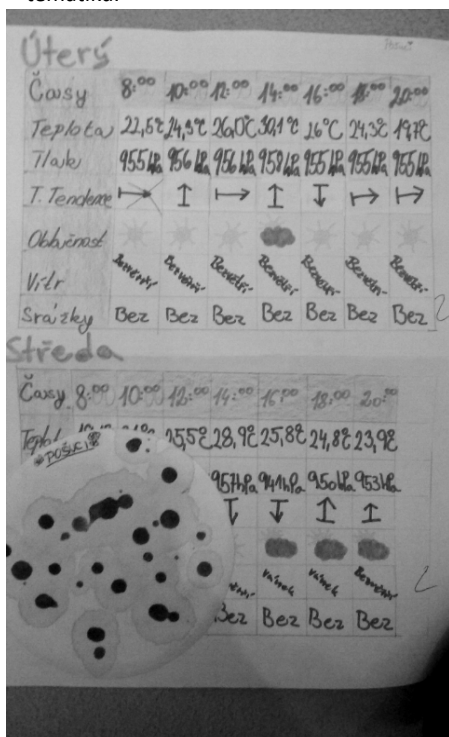
Ve čtvrtek jsme jako obvykle vstali a šli se nasnídat. V půl osmé jsme měli vyčištěné zuby a zase jsme si šli sednout ke klukům. Když nás v osm hodin zavolali, běželi jsme na „hodinu“. Učili jsme se pracovat s mapou a buzolou. Řeknu vám, že to bylo docela lehké. Ale to, co mělo přijít později, bylo peklo, ale zpátky k dopoledni. S panem trenérem jsme hráli fotbal, potom šli k paní učitelce Sailerové učit se matematiku.

A jako předposlední jsme měli fyziku-chemii, kde jsme celý týden pozorovali mraky, zapisovali je a dělali tabulku, ve které bylo zaneseno, jestli bylo hezky, přišlo apod. Mezitím, když běželi ostatní, ztratily se dvě děti, protože se celý tým pohádal a rozešli se do dvou stran, paní učitelka je hledala úplně všude, ale nakonec došli sami.

Z toho nám plyne ponaučení, že i když se pohádáte, nikdy nechodte sami. Konечně přišla řada na nás. Všechny týmy šly samostatně. Tým pošuci jsme byly my a vyrazely jsme jako druhé. No a co se nestane, hned jsme se ztratily, kdyby za námi nešel pan Kokeš, úplně bychom byly nahané.

V orientačním běhu jsme měli šest úkolů kolem Jedlové hory a kolem Jiřetína.

Běželo se na čas, my jsme běžely dvě hodiny a byly tam tací rychlíci, kteří měli všechny úkoly do půl hodiny.

Bylo to vtipné, čtyři holky v přírodě jenom s buzolou a mapou, díky které jsme se měly orientovat v přírodě. První úkol jsme měly hledat v trávě, byly to obrázky zvířat, které jsme měly zapisovat na papír.

Druhý úkol byla hlavní města známých zemí jako například Austrálie apod. Úkol jsme úspěšně vyřešily a šly jsme na úkol číslo tři. Hledaly jsme ho asi dvacet minut, protože někdo obrátil šipku, která nám měla pomoci. Když už jsme ho našly, byl tam matematický úkol. Celkově jsme vyřešily pět úkolů. Nemohly jsme totiž najít čtyřku.

Když bylo asi něco málo po sedmé hodině, doběhli jsme do cíle. Pár lidí, co bylo u příjezdové cesty, nám zatleskalo ☺. Už jsme měly opravdu velký hlad, proto jsme šly na večeři, která byla jako vždy vynikající. Večery jsme trávily buď venku, u stolního fotbalu, na pokojích nebo u kluků. U nich byla největší sranda.

Také jsme se tam dobře skamarádily s klukama z nynějšího „céčka“. Ale dnešní večer nebyl jen tak obyčejný, dneska jsme totiž museli balit, protože jsme další den odjížděli, všem to bylo líto, proto se hodně fotili, ale to také není to nejzajímavější. Večer jsme totiž opékali burty, zpívali si u toho, byla to taková pohoda, taková druhá večeře. Seděli jsme venku asi do devíti, když paní učitelka řekla, že bude stezka odvahy. Bylo to něco nádherného, kdyby u toho ohně pořád neřvali.

Paní učitelka nám po lese naházela svítilcí tyčinky, po kterých jsme museli jít, chodili jsme buď po jednom, nebo po dvojicích, já jsem šla s Janou, protože jsem se bála, že tam na nás přece jenom něco vybafne. Ale nic takového se nedělo, slyšely jsme noční ptáky, jak „houkají“, nebo jak v lese řapou malá zvířátka, zkrátka nepopsatelný zážitek.

Kurz určitě všem doporučuji! Moc jsem si to užila, jak s kamarády, tak s učiteli ☺. Když budete mít příležitost, neváhejte a jeďte na kurz!

Pátek

Vstávala jsem už v šest hodin, protože mi bylo líto, že už odjíždíme. Ale stejně jsem musela dobalovat věci, které jsem stále neměla zabalené. Asi v devět hodin jsme už vyšli. Šli jsme po rovné cestě, bohu díky, s těmi desetikilovými krosnami se fakt jde blbě do kopce. Cestou jsme se kochali krásným lesem, na nádraží jsme šli asi tři kilometry.

Asi deset minut jsme čekali, než přijede vlak. Ve vlaku jsme si zase povídaly o všem, co je jen možné, znáte to, holky.... Cestou jsme přestupovaly do autobusu, protože byla výluka. Potom zase na vlak a v Děčíně jsme museli počkat hodinku, jelikož nám nejel vlak, a tak jsme čekali na náměstí.

Bylo strašné vedro a na náměstí byla fontána, takže jsme ihned začali vodu po sobě lít, někdo si šel lehnout, někdo nakoupit pití a většina byla u fontány a snažila se po-lévat. Už jsme měli vyrážet, proto jsme si dali na záda krosny a přešli jsme ulici. Hned jsme nastupovali do vlaku a jeli

směr Ústí, kde nastupovalo hodně lidí. Na teplické nádraží jsme dojeli cobydup a já se už jenom loučila s kamarády a se všemi fotbalisty.

Ubytování

Chcete vědět, jak jsme byli ubytovaní? Z dálky chata vypadala nádherně, na oknech byly muškáty. Před chatou byly lavice se stoly a jedna velká socha, u které jsme se také vyfotili.

Chata měla dvě patra a přízemí. V přízemí byl vchod, vstup na „parket“ a vstup buď do jídelny, nebo po schodech nahoru na pokoje. V prvním patře byly klučičí pokoje buď po čtyřech, nebo po šesti. V podkroví byly holčičí pokoje.

Byly jenom dva, protože byly po deseti. Na jedné straně byl výhled do lesa a na silnici, v druhém pokoji zase na příjezdovou cestu a na rybník.

jenom ještě lépe poznat svoje kamarády/spolužáky. Paní učitelky nám všechno vysvětlily a byly moc hodné, takže celý kurz byl úžasný.

Děkuji všem za nepopsatelně úžasný zážitek ☺.

-veci-

Rozhodnutí pro naši

budoucnost

Devátá třída, ta třída, která na každé základní škole prožívá svůj poslední rok. Radují se z toho, že jsou poslední rok na základní škole, ale litují toho, že musí přemýšlet o své

budoucnosti už ve svých 14-15 letech, což není zrovna nejjednodušší. Mám tu pár tipů pro letošní i budoucí deváťáky, jak si nejlépe vybrat střední školu. Jelikož jsem v deváté třídě i já, vím, o čem mluvím.

Tip 1

Velmi pomůže předmět zvaný svět práce. Na některých školách začíná od osmé třídy jako na naší, ale někde až od deváté. V případě naší školy se v osmé třídě žáci poznávají. Ne mezi sebou, ale sami sebe. Žák zjišťuje, co ho baví. Kde by rád pracoval.

Jaký má prospěch ve škole a ostatní věci. V deváté třídě absoluuje různé náboru na střední školy. Exkurze na pracovní místa. A dobrovolně chodí na dny otevřených dveří. Samozřejmě musí vědět, na jakou školu chce jít. Pokud to neví, pomohou mu právě náboru.

Tip 2

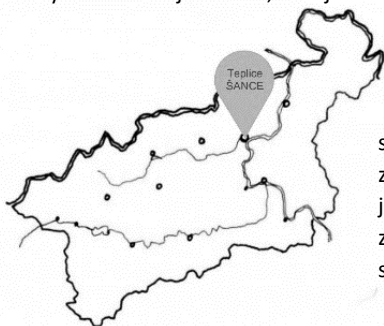
Náboru. Ty probíhají tak, že na naši školu přijde zástupce nebo přímo ředitel SŠ. Prezentuje svou školu formou řeči nebo i videa. Na náboru převládají spíš kladné stránky školy, zástupce nebo ředitel ji především chválí. Na konci svého proslovu se vždy ptá, kdo by měl zájem o jeho školu a rozdává letáčky, ty rozdává všem, kdyby si to chtěl někdo promyslet. Na takovém letáčku bývá datum otevřených dveří, akce, co pořádá škola, kde škola sídlí a tak dále. Každá škola má letáček udělaný po svém, platí tedy, že by tam toho mohlo být méně či víc.

Tip 3

Lepší variantou jsou dny otevřených dveří. Nábor je taky dobrá věc, ale den otevřených dveří je lepší v těchto ohledech: na školu se žák může jít podívat osobně, je to dobrovolné, ale může to vidět podle sebe úplně z jiného pohledu, než to prezentoval právě ředitel na náboru. Škola se mu může zalíbit, nebo ne, jak prostředím, lidmi atd. Vypytává se na věci jakéhosi „průvodce“ po škole. Já jsem se například ptala na toto: jací jsou tam kantoři, jestli studenti úspěšně dokončují maturitu, kam se po případě dostanou, co se tam učí, kde jsou třídy na různé předměty a další jiné věci. Můžete osobně zastavit jakéhokoliv studenta, který vám o tom řekne své. Mně dal den otevřených dveří hodně informací a byla jsem velice spokojená.

Tip 4

Šance. To je akce, která se koná v Teplicích. Existují podobné akce v ostatních městech, jmenují se jinak, ale princip je stejný. Uskutečňuje se to na jednom místě, kde je hodně volného prostoru. Zde se sejdou hlavně školy z Teplic. Potom se tam přimíchají i školy ze vzdálenější oblasti, není jich moc, ale jsou tam.

Každá škola má svůj stánek. Jsou tam minimálně dva studenti té školy a jeden nebo dva zástupci. Z mé vlastní zkušenosti se na mě vrhlo docela dost lidí s letáčky, které jsem zmiňovala v tipu 2. Pokud člověka nějaká škola zaujme, může se u stánku zdržet a popovídat si se studenty i zástupci.

Já jsem si odnesla letáček, na kterém jsem se dozvěděla, kdy je v té škole den otevřených dveří, protože u nás nábor na tuto školu nebyl. To je právě to místo, kde lze získat informace i bez náboru.

Tip 5

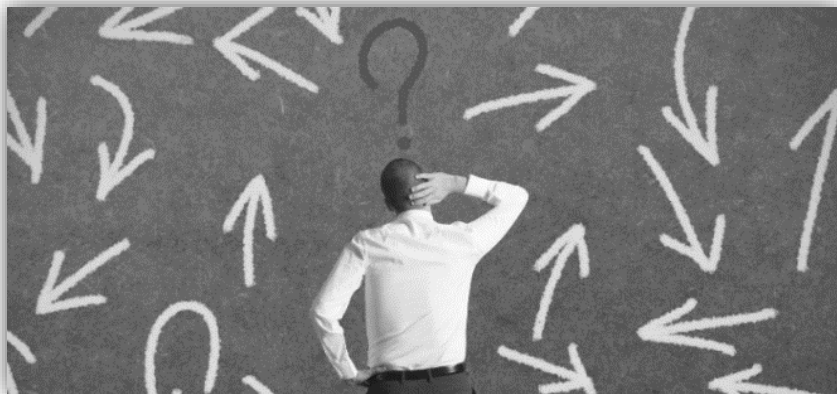
Poslední a docela užitečný tip. Jelikož jsou od roku 2017 povinné přijímací zkoušky z českého jazyka a matematiky, je dobré si proto pořídit knížky jménem Testy z českého jazyka a Testy z matematiky. Tyhle knížky by měly mít podobný styl úloh jako je právě v přijímacích zkouškách.

Fajn by bylo si o nich něco ve zkratce říct. Jsou povinné pro všechny střední školy s maturitou. Avšak ne pro školy s výučním listem. Jsou dvě kola, které se napíšou na každé ze dvou škol, co si žák vybral na přihlášku. Na obě dvě školy se dává vždycky ten lepší výsledek. Určitě je dobré se na ně připravit.

Toto byly všechny tipy, které mě napadly a jsou docela užitečné. Každý si to může převzít jinak, ale bylo by dobré to nezanedbávat, přece jen je to rozhodnutí pro naši budoucnost.

-klas-

Vtipy o povolání

1: Zastaví policajt řidiče, ten zaplatí pokutu a má podepsat blok. Bohužel ale neumí psát, tak tam udělá tři křížky. Policajt se na to podívá a zařve: „Ne moje! Svoje jméno jste tam měl napsat! ”

2: Nadřízený se ptá pracovníka: „Co myslíte, že je základní problém v naší firmě: nevědomost nebo nezájem?“ „Nevím a ani mě to nezajímá.“

3: Petr se uchází o práci v jedné velké firmě. Šéf osobního oddělení během pohovoru: „Samozřejmě, že klademe důraz na doporučení. Jen by to mělo být více, než dopis od vaší matky.“

4: Jede autobus plný lidí. Jeden pán chce vystoupit, tak jde za řidičem a zaklepe mu na rameno. Řidič se hrozně vyleká, strhne volant a vybourají se. Pán se pak řidiče ptá: „Proč jste se tak lekl?“ „Víte já sem v téhle práci první den.“ „Aha, a co jste dělal před tím?“ „Jezdil jsem s pohřebákem.“

5: Jeden vězeňský hlídač sděluje druhému: „Ten chlapík z cely číslo 12 minulou noc uprchnul.“ „No konečně, to pilování už mi lezlo na nervy!“

Já jezdím do práce Mercedesem,
někdy Volvoem.

Podle toho,
který autobus zrovna přijede.

-schal- -dašu-

Povolání, při kterých se cestuje

Většina z nás, možná si troufám říct, že každý z nás by chtěl dělat povolání, při kterém se cestuje po světě a ještě se za to platí. Samozřejmě to není o tom, že někam pojedu a budu tam odpočívat, to ne, ale nějaká ta práce se tam vykonat musí. Člověk, který kvůli své práci cestuje po světě má štěstí, protože dělat něco, co ho baví a při tom poznávat kouty světa se nepoštěstí jen tak někomu. Není to ale jen o výhodách. Má to i své horší stránky. Dotyčný, co má rodinu, je neustále mimo domov, takže to má z hlediska emoční stránky složitější. Nebo cestování do nebezpečných oblastí. Kdo se tedy věnuje povolání, při kterém se cestuje?

Některá povolání jsou cestováním známá, ale některá už tolik ne. Mezi ta známá se řadí cestovatel, letuška, tlumočník, průvodce, moderátor nějakého cestovatelského pořadu, vedoucí prodeje, manažeři velkých firem a astronaut, ten sice necestuje po světě, ale do Vesmíru. Povolání, která nepovažujeme známá cestováním, ale cestuje se při nich, jsou například fotograf, blogger nebo videoblogger, učitel cizích jazyků a chůva. Když si vezmeme například poslední zmíněnou chůvu - u té by málokdo řekl, že hodně cestuje, ale pokud ovládá angličtinu nebo jakýkoliv jiný jazyk, může odcestovat do země, kde se tím jazykem mluví a pracovat tam. Ale není to zas až tak časté.

Nebo blogger, či videoblogger. Tyto profese jsou v podstatě stejné, akorát blogger píše články o své cestě a videoblogger, zkráceně vlogger, téma zpracuje formou videa, kde nemusí nic psát, ale řekne to rovnou do videa. Pokud vlogger natáčí úspěšná videa, vydělává si velmi slušné peníze, které potom věnuje kvalitě videa, což znamená, že si pořídí třeba lepší mikrofon nebo kameru. Za zbylé peníze si koupí letenku někam do jiné země a tam točí denní videa o tom, jaké to tam je. Tenhle obsah videa je na youtube velmi vyhledáván a oblíben, takže se vyplatí cestovat do jiné země a tam natočit video, protože z toho mají větší přínos peněz. Nedělají to ale jen kvůli větší kvantitě peněz, ale i proto, že jezdit na nová místa je zážitek. Většinou se to děje o prázdninách, protože vlogeri jsou nejčastěji studenti a musí chodit do školy. Kdo se ale věnuje cestování celoročně a často, je fotograf a u něj se zastavíme trochu déle.

Fotograf pracující pro časopis, který se zabývá přírodou a kulturou, jezdí do různých oblastí a fotí přírodu, zvířata, obyvatele a kulturu. Fotograf si vybral své povolání nejspíš kvůli tomu, že ho to baví. Pokud se dostane do časopisu, kde musí nafotit cizí zem, tak si myslím, že je nad míru spokojený. Těžší je to potom, když se vypraví na cestu do hor, kde s sebou musí tahat všechno příslušenství k fotoaparátu a samotný fotoaparát na dlouhé cesty do kopce. Ale počítat musí se vším. I přes všechny překážky je jeho práce zábava. Co takhle se dozvědět o focení a cestách ještě víc? Sdělí nám o tom své člověk, který má fotoграфování jako velký koníček a ví mnoho informací.

Rozhovor s fotografkou Janou Zeithammerovou.

Jakým fotografiím se věnuješ? Co je tvé oblíbené téma?

„Krajina a portrét.“

Jaký máš fotoaparát a máš i jiné vybavení k fotoaparátu?

„Fotím Canonem 6D, k tomu mám široké sklo, dlouhé sklo, tedy teleobjektiv, potom mám pevná skla a makro 100, portrétní 85 a mazlíčka 50.“

Kolik máš za sebou cest do jiných destinací, kterých a jaká z nich se ti nejvíce líbila?

„V podstatě mám za sebou desítky cest jak v Evropě, tak mimo Evropu, když pominu Evropu, tak za velmi zajímavé považuji Himaláje a letos z Asie Vietnam.“

Asie je nám vzdálenější oblast. Jak na tebe působila kultura lidí?

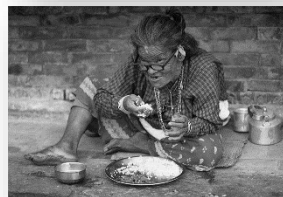
„Je to jiný svět, jiné podnebí, jiné zvyky, převážně jsou lidé velmi chudí.“

Při fotografování nachodíš dlouhé cesty. Například, když jsi byla v Himalájích, což je největší pohoří světa, ušla jsi tam určitě ohromné vzdálenosti po horách. Bylo to namáhavé chodit a fotit v takových podmínkách?

„Počasí je celkem příznivé. Na zimu se oblékneš, na déšť si vezmeš pončo a šlapeš dál. Každý den zhruba ujdu 15 až 20 km, záleží, jak terén vypadá, jestli nabíráš rychle výšku, tak se musí pomalu, abys neměla horskou nemoc, to se pak musíš uklidnit, hodně pít a sejít dolů do nižších výšek.“

Děkuji za rozhovor a přeji hodně sil k putování za novými fotografiemi.

Cestování je určitě úžasné. Takhle práce by bavila snad každého, nemyslím teď konkrétně fotografování, ale jakékoliv povolání, při kterém se cestuje. Ať se to týká letušky, cestovatele, fotografa, moderátora a jiných. Konkrétně by si každý vybral sám, co se mu líbí, ale není to jednoduché. Musíte umět jazyky, nesmíte se bát létání a hlavně dostat se k povolání, při kterém se cestuje, je trochu i o štěstí, pracovitosti a cílevědomosti.

Pár foto z webu –
www.janazeithammerova.com

-klas-

Top 5 Nejnebezpečnějších povolání

Zdá se vám vaše povolání nudné? Máte malý plat? Jste v ní od rána do večera a nemáte čas na děti? Radši buďte rádi, protože až si přečtete tento článek, bude vám možná lépe.

1. Krabí rybář

Tato práce je 26krát nebezpečnější než normální práce. 80% úmrtí zde tvoří podchlazení nebo utonutí. Také trpí vážnými zraněními v důsledku těžkých strojů.

Zajímá vás, kolik peněz za tuhle práci lidi dostávají? Za pár měsíců si vydělají 60 tisíc.

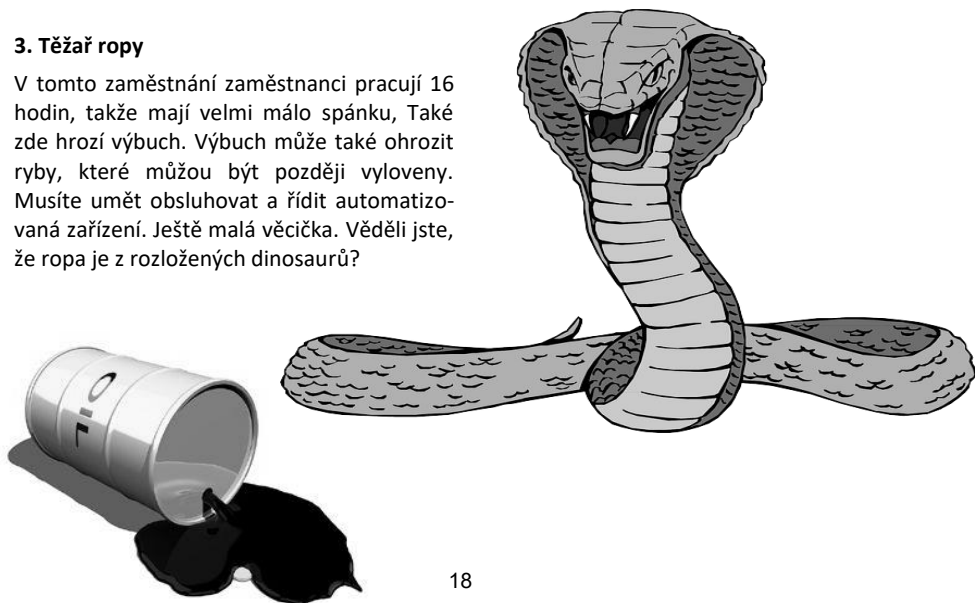

2. Dojič hadů

Tato práce je sice nebezpečná, ale může zachránit mnoho lidských životů. Pracovník musí hadovi odebrat jed, čili každý odběr může být poslední. Často se toto povolání dělá v oblastech savan a deštných pralesů.

3. Těžař ropy

V tomto zaměstnání zaměstnanci pracují 16 hodin, takže mají velmi málo spánku. Také zde hrozí výbuch. Výbuch může také ohrozit ryby, které můžou být později vyloveny. Musíte umět obsluhovat a řídit automatizovaná zařízení. Ještě malá věcicka. Věděli jste, že ropa je z rozložených dinosaurů?

4. Oceláři

Na první pohled se tato práce může zdát jednoduchá, ale když se zamyslíte, radši byste zůstali nohama na zemi. Je zde riziko úrazu nebo dokonce úmrtí. Staví například mrakodrapy, hotely, vysoké panelové domy a jiné.

5. Jezdec na býkovi

Aby jezdec dostal peníze, musí 8 sekund vydržet na býkovi. Ovšem jezdci se může něco stát. Dříve se tímto povoláním bavili lidé v Americe.

Lidé si sázejí na jezdce, o kterém si myslí, že se na býkovi udrží. Sázejí nejdříve tisíce dolarů poté dokonce miliony dolarů.

Nyní už víte, proč si máte vážit vaší práce. Je samozřejmě více nebezpečných povolání. Schválně se zamyslete nad svým povoláním a nad povoláním na těchto dvou stranách.

-HoMi-

TOP 5 neznámých povolání

Říkáte si, že žádné z povolání na trhu pro Vás není ideální? Připravila jsem si pro Vás TOP 5 neznámých povolání, ve kterých se možná najdete.

Profesionální balič

Nejedná se o "balení" osob opačného pohlaví, ani o to, jak zabalit esteticky dárky do balicího papíru. Profesionální balič balí dětem kufrы, většinou na letní tábory. Trvá hodiny vymyslet, jak věci zabalit nejlepším možným způsobem, balení jako takové pak trvá kolem čtyř hodin. Práce je to dobře placená, ale kdo by měl trpělivost skládat cizím lidem prádlo a prokládat ho vonnými sáčky, že?

Placený stopař

Do některých čtvrtí Jakarty se můžete dostat pouze tehdy, když je kapacita vašeho auta plná (minimálně tři pasažéři). A co se stane, když do určité čtvrti potřebujete jet a nemáte pasažéry? Zaplaťte si stopaře! Stopař vám poradí kudy jet, dá vám něco k snědku a budete si s ním moci popovídat a až vaše cesta skončí, zaplatíte mu.

Posunovač ledovců

Doba, kdy Titanic pověstně naboural do ledovce, je už za námi, ale některé obchodní lodě mají i dnes najaté tzv. "posunovače ledovců". Posunovači odstraňují pomocí tažného zařízení ledovce, aby nepřekážely lodím v cestě. Práce je to velmi dobře placená, ale velmi náročná.

Pozorovatel sušícího se nátěru

Práce obnáší sledování sušícího se nátěru na zdi. Pozorovatel musí vnímat, jak se mění barva stěny, jak stěna zasychá... Práce je to na plný úvazek - osmihodinové koukání do zdi. Do slova a do písmene.

Kosmetička pro mrtvoly

Mrtvoly přeci nemohou být při pohřbu ošklivé. Tato práce má své představitelky i v České republice, je možné si na ni udělat certifikát. Práce je jednoduchá - naličte mrtvá líčka i víčka a mrtvola může

Dělali byste nějakou z neznámých prací? Bavila by vás?

-vana-

Povolání snů

Každý z nás vždycky snil a zřejmě bude snít o práci, která je moc dobře placená a nenaděláme se v ní tolik a je v ní zapojeno něco, co nás moc baví a třeba v nějakých případech i chutná. Nejsou to úplně malé požadavky, že? Nebojte, mám pro Vás takovou inspiraci a pár tipů, jak dosáhnout vysněných cílů.

Prvním z nich je profesionální **ochutnavač Nutelly**. Řekl bych, že je to vysněná práce snad pro každého, tedy až na toho, kdo Nutellu moc nemusí. Ale na druhou stranu řekněme si, komu by Nutella chutnala, kdybychom ji měli každý den v ukrutném přehnaném množství. To se i oblíbená věc znechutí, jak se říká, všeho moc škodí. A navíc je to jistě velmi složité, zkuste si ochutnávat jednu a tu samou věc dokola, dokola a dokola a navíc ještě musíte rozpoznat ideální hustotu, „hnědotu“ (prostě barvu), ideální počet oříšků, čokolády, kyselin a dalších chemických látek... Jelikož je to tak složité povolání, byl ve Velké Británii vyhlášen konkurz a člověk, který tuto práci získal, byl královsky zaplacen. Ale pokud nerozeznáte, jestli je Nutella moc sladká a jen jíte, nemá cenu se tam ani hlásit.

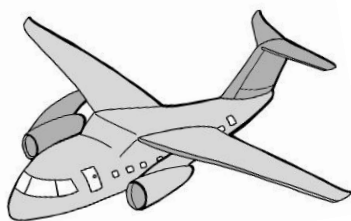

Zajímavostí je, že profesionální ochutnavač procestuje celý svět, protože firmy posílají své ochutnavače všude po světě. Tuto práci můžete vykonávat všude - i z pohodlí domova, jen musíte na konci zaslat výsledky. A víte, jak je to důležitá práce? Když zrovna nemáte den, vyjde do výroby několik tisícovek špatně chutnajících Nutell! Což je problém, protože Nutella je velmi žádané zboží a na stole ji má snad rodina v každém státě, včetně Eskymáků. Uznejte, roční prodej Nutelly je takový, že se jím dá potřít celá plocha Velké čínské zdi nejméně osmkrát! Jelikož se jí musí ochutnávat tolik, vezměte si, že pusou jednoho z ochutnavačů projde několik tisícovek kilogramů Nutelly. Pro upřesnění příklad - kdyby bylo na světě deset tisíc ochutnavačů, znamenalo by to, že každý za rok ochutná spoustu Nutelly. Zkrátka má to své výhody i nevýhody. To bylo povolání pro milovníky čokolády a teď k dalšímu.

Další povolání je nejspíš pro milovníky spánku. Kdo přemýšlel o tom a dělal si nároky, že bude celý život spát a odpočívat, tohle je povolání jako dělané pro něj. Vybral jsem totiž povolání **testovač postelí** nebo také **profesionální spáč**. Jeho práce spočívá v tom, že je připojen k mnoha přístrojům a pouze spí. Pro někoho to sice může být nepříjemné, ale myslím, že peněžní odměna na konci by nás všechny přesvědčila, že tohle povolání má smysl. Když jste „testovací subjekt“ na Harvardské univerzitě, můžete si vydělat za týdenní testování v přepočtu až kolem dvou set tisíc korun. Testovač postelí se nemá o moc hůře, jenom v podstatě spí na určitých matracích a postelích a posléze jen řekne, jak se mu spalo a ohodnotí matraci od jedné do deseti - to proto, aby mohli upravit výrobu, a pak se vyše na trh. Za takto jednoduchou práci se nemá spáč vůbec špatně, dostane až 45 tisíc korun. Kdyby se počítal náš normální spánek, myslím, že bychom teď měli slušný balík peněz.

Další povolání je úžasné pro všechny, kteří nemají strach z létání. Tím povoláním je **profesionální turista**. Snad každý z nás snil o tom, že stráví dovolenou na tom nejexotičtějším místě naší planety. Vykonávající této práce létá do těch nejuznávanějších rezortů na světě a užívá si jako na dovolené, ale musí mít také zkušenosti se psaním, protože účelem jeho práce není jenom si užívat, ale také zapisovat všechny jeho zážitky z dovolené.

Cestovní kanceláře nabízí cestování několik týdnů po celém světě do těch nejkrásnějších a nejdohlednějších koutů. Navíc je to práce božsky placená - nabízí dokonce 1 milion korun za jednu cestu. Slušná výplata! Někteří si na to musí vydělávat spoustu let, ale turista si to vydělá za několik týdnů.

Další práce je pro nadšence aquaparků. Dalším povoláním je totiž **testovač tobogánů**. Podstatou této práce je navštěvovat různé destinace a testovat vodní skluzavky. Důležité je mít zavedený „tobogánový deník“, kam si zapisujete všechny své zážitky. Konkurs na toto povolání byl vyhlášen ve Velké Británii a nabízel návštěvu 20 vyhlášených letovisek. Vybraný uchazeč navíc dostal peněžní odměnu ve výši sto tisíc korun. Také ve vás vždycky vyvolá vztek, když si chceme užívat, ale musíme čekat v kilometrových frontách? Když jste tobogánista, nemusíte se tímhle absolutně zabývat a nemusíte se mačkat ve štrůdlech a davech lidí. Je to opravdu vysněná práce. Užíváte si kopu srandy za tak málo penízků, navštěvujete nejzábavnější zábavní parky, každý tobogán můžete sjet, kolikrát jen chcete. Prostě paráda!

Zkrátka každý z nás by takové povolání jistě přivítal, ale k dosažení takovýchto povolání musíte mít pořádnou dávku štěstí. Je to něco jako vyhrát v loterii - celkem nepravděpodobná výhra, ale někomu se poštěstí. Ale stejně bych vám poradil a doporučil: uče se, vzdělávejte se, sněte a dosáhnete velkých věcí. Ale stejně všichni budeme jistě doufat a modlit se za to, abychom jedno z těchto pětice povolání mohli „vykonávat“.

-jokr-

Poštovní manipulátka s maturitou

Pokud si myslíte, že poštovní manipulátka je zkrátka poštačka, tak si to vlastně myslíte správně, přesněji je to Přepážková pracovnice na poště, která přijímá balíky, dopisy a peníze na poště.

Jestli chcete být manipulátkou, musíte vystudovat obor Poštovní a spojovací manipulát a samo sebou poté musíte zvládnout maturitu.

Na nějakých školách vás vezmou i s blbými známkami, ale jak jsem se dozvěděla, na tento obor nemusíte mít vyznamenání, ale postačí průměr 1,6. Studuje se na POŠTOVNÍ Ústí nad Labem.

Zda se stydíte mluvit s cizími lidmi, tato práce rozhodně nebude pro vás. Na poště musíte být komunikativní, milí, ochotní a také musíte umět nabízet různé produkty. Zároveň musíte být spolehlivá a přesná.

Že tato práce není zrovna jednoduchá, vám přiblížím v rozhovoru s paní Helenou, poštovní manipulátkou.

Jak dlouho děláte manipulátku?

Dělám to 7 let.

Co je na té práci nejtěžší?

Stále se učít a zdokonalovat ve věcech.

Co je nejpohodovější?

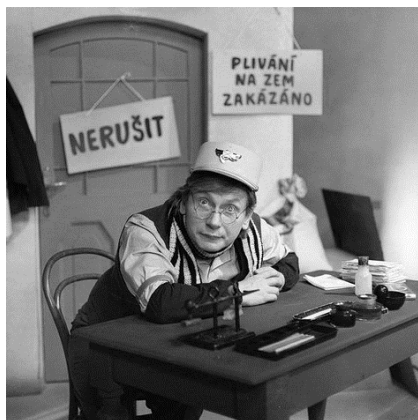
Pracovní dobu si určuji tak, jak potřebuji.

Čím vás dokáže překvapit chování lidí?

Tím, že nedokážou říct rázně NE.

Proč vás to baví?

Baví mě komunikace s lidmi.

-adni-

Zapomenutá středověká povolání

Barvíř: řemeslník, který používal různé rostlinné, živočišné a minerální látky k barvení kůže, tkanin a dalších materiálů. Barvíř svou práci vykonával daleko od měst, protože jeho práce velice zapáchala. První zmínky o barvířích jsou ze sedmého tisíciletí př. n. l.

Kat: vykonavatel rozsudku smrti jako třeba stětí, upálení, oběšení a lámání kolem. Také vyslychal obviněné právem útrpným, tj. mučením kat dále vykonával tresty jako bičování poutání k pranýři a jiné. Nejznámějším katem byl Mydlář, který popravil sedmadvacet českých pánů.

Forman: V Českých městech i vesnicích byly ode dávna v čilém obchodním ruchu. Proto formani začali jezdit se zbožím pomocí povozů taženými koňmi. Toto řemeslo se rozvíjelo zejména ve 14. století, kdy u nás vznikla síť zemských stezek, později zemských silnic. Od 16. století se tato síť začala rozrůstat a zlepšovat, technický pokrok též znamenaly formanské vozy

Dráteník: Obcházел domy a spravoval rozbité hrnky, hrnce mísí a jiné nádobí nebo drátoval nové a nepoškozené nádoby, které nechávali hospodyně před domem.

Dohazovač: zprostředkovatel sňatků, ale také námezdních pracovníků a nemovitostí. Byla to další typický muž chodící nejen po vesnicích, ale i po městečkách. Měl v sepsaný jejich celý seznam ženichů a nevěst, znal velikost jejich majetku a zprostředkoval sňatky sobě rovných partnerů

-Dašu-

ARCHITEKT

Už jste si někdy říkali, kdo vlastně je architekt a co dělá? Architekt je člověk tvořící architekturu, tedy plán realizace budovy nebo souboru budov.

Architekt je velmi zábavná práce, ale taky velmi těžká a namáhavá v mnoha ohledech. Vymyslet všechny ty plány tvorby budov, rekonstrukce nebo upravení dá jistě hodně zabrat.

Dobrý architekt je ale také velmi dobře placený. Jestli chcete být architektem, máte se na co těšit.

Zahradní architekt:

je profese zabývající se úpravou zahrad a parkovnými úpravami. Zahradní architekt je spíš pro lidi, kteří mají rádi zahradní kulturu a dobře se vyznají ve skládání návrhů a plánů různých zahrad.

Stavební architekt:

Ptáte se, co vše může architekt vytvořit? Na začátek vytváří nádherné domy s úžasnou výzdobou, ale když se ten architekt proslaví, může se dostat až ke stavbě mrakodrapů.

Ovšem není pouze jen jeden druh architektů, ale je jich mnoho, pár druhů jsem pro vás vybral.

Nejznámější architektonické skvosty jsou stavby jako Empire State Building nebo Tančící dům v Praze, který všichni určitě znáte.

Když chcete být architektem, měli byste si vybrat správnou školu.

Jedna z našich nejlepších středních průmyslových škol v České republice je ovšem v Praze, kde jinde, tam byste se zaměřili na stavebnictví a dále pokračovali 4 roky a zakončili studium maturitou, poté se musíte vydat ještě na vysokou školu.

Ale jen málo z architektů se tak dobře proslaví, mezi ty nejslavnější patří třeba Frank Lincoln Wright - nejvýznamnější americký architekt narozen 8. 6. 1867, který na tu dobu vymyslel velký stroj (živý horoskop).

A že nevíte, kdy vlastně architektura jako taková vznikla?

Architektura se objevila poprvé v Egyptě, také se tam nachází první historický architekt – Imhotep - z doby kolem roku 2650 př. n. letopočtem. U nás v Evropě se objevila až v 19. století. Tomu období se říká klasicismus, kterému předcházela renezanace, která se proslavila zaoblenými stavbami.

-jamu-

Studijní obory

V Teplicích

Blížíte se ke konci základky a pořád nevíte, jakou zvolit střední školu? Mám tu pro vás pár typů škol v našem okolí, které by se vám mohly líbit nebo zamlouvat. A že nevíte, co je to maturita, výuční list a stipendium? Ráda vám to vysvětlím.

Střední hotelová škola

Jak už uslyšíte z názvu školy, asi vám dojde, že tato škola bude mít něco společného s hotelem. Přesně řečeno se na této škole objevují studijní obory pro restaurace a hotelový personál jako třeba kuchař, číšník a tak dále, zkrátka všechno, co souvisí s gastronomií a provozem hotelu.

Obory:

S maturitou

*Hotelnictví

*Podnikání

S výučním listem

*Kuchař-číšník

*Cukrář

Střední škola obchodu a služeb

Další škola souvisí pro změnu s obchodem a podnikáním. Řekla bych spíše, že tato škola je pro nadšence pro matematiku a zručné šikuly. Na této škole je mnoho zajímavých oborů, najdete jich tu celkem dost, od obchodníků až po šití oděvů.

Obory:

S maturitou

*Podnikání

*Obchodník

*Grafický design

*Kosmetické služby

S výučním listem

*Prodavač

*Kadeřník

*Aranžér

*Šití oděvů

Střední škola stavební a strojní

Další škola v pořadí je zaměřená na běžná řemesla typu automechanik, zedník a jiné. Podle mě je tato škola určena pro ty, kteří chtějí následovat motto zlaté české ručičky ve zručnosti a šikovnosti českého národa, protože řemeslo má zlaté dno a tvoří hodnoty.

Obory:

S výučním listem

- *Autoelektrikář
- *Mechanik opravář motorových vozidel
- *Strojní mechanik+stipendium
- *Truhlářská a čalounická výroba
- *Truhlář
- *Zedník+stipendium

Obchodní akademie

Je škola, která je zaměřena jen na jeden obor zabývající se ekonomikou a podnikatelstvím. Doporučuji těm, kteří jsou úspěšní v matematice a zajímají se hospodařením s penězi.

Obory:

S maturitou

- *Obchodní akademie

Konzervatoř

Na konzervatoři se učí jen dva obory. Je tu možné se vyučit hře na nástroj - klavír, varhany, dechové nástroje (hoboj, příčná flétna, saxofon...), smyčcové nástroje (housle, viola, kontrabas...), kytaru, bicí nástroje, atd., nebo zpěvu. Takže tato škola je pro ty nadanější, kteří mají smysl pro hudbu a zpěv.

Obory:

S maturitou

- *Hudba
- *Zpěv

Střední škola AGC

Toto zařízení je technicko-pedagogická střední škola, je tedy zaměřena na technické a pedagogické obory. Proto bych ji doporučila technicky zaměřeným nebo těm, kteří by chtěli především vychovávat a pracovat s malými dětmi.

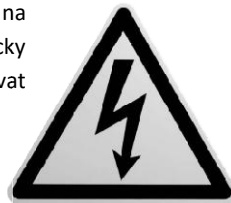
Obory:

S maturitou

- *Informační technologie
- *Ekonomika a podnikání
- *Předškolní a mimoškolní pedagogika
- *Mechanik elektrotechnik
- *Podnikání

S výučním listem

- *Elektrikář

Gymnázium Teplice

Naposled bych zmínila přípravnou školu pro budoucí absolventy vysokých škol Gymnázium v Teplicích. Na této škole se snaží odbourat zápornou motivaci danou strachem ze špatné známky či propadnutí a nahradit ji kladnou. A přiučili byste se tu schopnost vyjádřit jasně své myšlenky, správně zformulovat větu a celý projev zřetelně bez zbytečného ostychu přednést před diváky.

-JAKO-

Kosmonautí

Každý, kdo byl někdy malý, určitě snil o tom, že až vyroste bude z něho kosmonaut. Některým vyvoleným se to dokonce povedlo. Řeknu vám, co musíte podstoupit a jak musíte vypadat, abyste se mohli podívat do Vesmíru.

1. Musí vám být 40 a měřit max. 178 cm (kosmonauti jsou tak malí).
2. Musíte mít v pořádku zdraví.
3. Musíte podstoupit výcvik, jak to bude vypadat, když poletíte do vesmíru. Což znamená plno fyzických a psychických testů. Fyzické testy jsou těžké např. : PFE = periodického hodnocení fyzické zdatnosti – je na oběžné dráze pravidelně plánováno a trvá asi 14 dní.

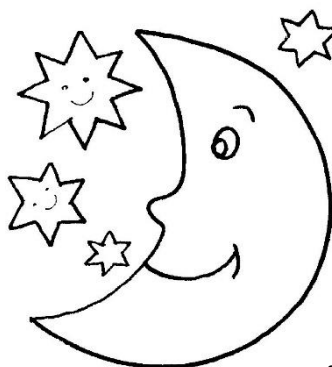
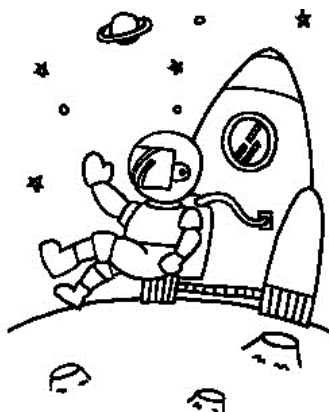
Je toho hodně, ale věřím, že to někteří z vás dokážou. Nyní vám představím pár kosmonautů, kteří by mohli být vaším vzorem.

- Vladimír Remek (1. Evropský kosmonaut, Českoslovak)
- Jurij Gagarin (1. kosmonaut ve vesmíru, Sovětský svaz)
- John Glenn (USA)
- Pavel Popovič (Světský svaz)
- Sigmund Jähn (Německá demokratická republika)
- Georgi Ivanov (Bulharsko)
- Bertalan Farkas (Maďarsko)
- Pham Tuan (Vietnam)

Kosmonauti mohou být ve vesmíru mimo loď přibližně 1 hodinu. Rekord v nejdelším pobytu mimo loď je však 5 hodin 28 minut.

Kosmonauti jsou placeni podle různých tříd např. : GS-11 až GS-14. V roce 2012 činilo 64 724 dolarů ročně u GS-11, až po 141 715 dolarů u G14.

-schal-

Regionální fotbalová Akademie Ústeckého kraje

Jistě jste si všimli, že na naší škole přibýlo několik nových žáků a trenérů. Určitě jste slyšeli něco o fotbalové akademii. Ať už to, že žáci studují na naší škole, nebo i něco víc. A tak mě napadlo, že by i Vás zajímalo stejně, jako mě co to vlastně je?? Nejlepší způsob, jak se něco dozvědět, tak je udělat rozhovor. Rozhovor bude s trenérem Patrikem Gedeonem. Moc bych chtěla poděkovat za rozhovor.

Co je úkolem akademie?

Úkolem fotbalové akademie je vychovávat (sdružovat) nejlepší hráče z Ústeckého kraje, kteří jsou zatím v místních klubech, kde mnohdy trénují bez špičkového vedení. Celkem jsou trénováni profesionálními trenéry. Jelikož jsou nejlepší hráči všichni hráči sdruženi dohromady na stejné škole, mají stejné ubytování, tak je více času na přípravu. Mají kvalitní výuku. A přizpůsobenou stravu. Celkem bylo vybráno 46 nejtalentovanějších hráčů ve věku od 14-15 let. Byli zařazeni do 3 ročníků.

Jaký je program celého dne?

Každé ráno vstávají v 5:50. V 6:20 odcházejí z internátu na ZŠ Edisonova, kde mají trénink od 6:45 do 7:30. Ráno se většinou zaměřují na gymnastiku. 7:40 Chodí na snídani do školní jídelny. 8:00 Začíná vyučování. V úterý má 8 a 9 ročník dvě hodiny dalšího tréninku. A ve čtvrtek má 7. Třída dvě hodiny tréninku. O velké přestávce, neboli v 9:40 jdou na velkou svačinu. Po skončení vyučování má každý ročník jinak obědy. Poté je čeká další trénink, to se přesouvají buď v 15:00, nebo v 16.00 (záleží, zda mají odpolední vyučování) většinou na Anger. Před, nebo po tréninku mívají ještě jednu svačinu. V 18h se přesouvají zpátky na internát, kde v 18:30 mají večeři. Od 19h do 20h mají studijní volno. A konec dne je v 21:30, kdy mají večerku.

Mají zvláštní stravu??

Asi očekáváte, že hráči musí hráči jíst hlavně ryby, těstoviny, saláty. Není tomu tak. Akademici mají stejné obědy, jako každý jiný žák na škole. A večere mají podobné. Samozřejmě není vhodné, aby se přejídali různými jinými jídly. Hráči potřebují dostat energii

K svačinám většinou mívají ovoce, zeleninu různé proteinové tyčinky apod.

Zvládají žáci tréninky a učení?

Většinou záleží na každém hráči. Každý hráč to zvládá jinak. Ale většina to zvládá dobře. Určitě program takového dne je velice náročný. Aby hráč mohl být v takové akademii, musí mít i dobrý prospěch ve škole. Proto každý čtvrtek trenéři kontrolují žákovské knížky. Mají určený bodový systém podle, kterého se musí řídit. Za každou spatnou známku, nebo poznámku sbírají body. Pokud dosáhnou určitých bodů, dostávají tresty (doporučení, že nesmí hrát zápasy). 4 hráči, kteří mají nejvíce bodů, mají takzvanou službu, kdy musí např. nosit svačiny, o různé věci, které se nosí na tréninky.

Celá akademie by chtěla poděkovat vedení školy, kuchařkám, které jim připravují skvělé jídlo. Celé škole, jak je přijala do kolektivu a všem ostatním, co se na akademii podílejí.

Farářova práce

Ptali jste se někdy, co asi dělá církevní hodnostář, nebo jakou školu musí vystudovat? Jestli ano, čtěte tento článek.

Takový běžný farář nebo kněz musí mít vystudovanou teologii např. katolickou, ale nemyslete si, že je jenom jedna. Je jich více, ale já se zaměřil právě na tu katolickou. Katolická teologie označuje nauku o bohu. Na stránkách wikipedie se dočteme, že katolická teologie čerpá při svém bádání z bible, dále z katolické tradice, která je systémem tradovaných zvyklostí. Zdroje katolické teologie patří dokumenty církevních sněmů, římských biskupů, církevních otců z dob patristické epochy církevních dějin a nakonec i práce různých katolických teologů lze považovat za relativní zdroje. Katolická teologie se v mnohých aspektech pokládá za vědeckou disciplínu, rozpoznává vlastní metody, východiska a cíle.

To je dáno tím, že kněz je v práci pořád, bez pevně vymezené pracovní doby, a že ta práce je velmi různorodá, podle toho, co zrovna kdo potřebuje, nebo co je potřeba udělat. Jsou to například typicky kněžské činnosti jako sloužení mše, zpovídání, duchovní rozhovory a různé porady, ale i nákupy, účetnictví, péče o obývané prostory a tak dále.

A víte, jaký je rozdíl mezi knězem a farářem? Kněz je celkový výraz pro ty, kteří slouží Bohu. Farář je vlastně přesné určení funkce v církevní hierarchii. A takhle jdou tituly po sobě: nejvyšší je papež a pod ním kardinál, arcibiskup, arcikněz a farář. A ještě bonus na konec. Dostává kněz peníze? Ano, u nás v Čechách arcibiskup dostává 23 000 korun čisté mzdy, ale jinak u normálních kněží nebo farářů, je to kolem 16 000 čisté mzdy.

-ruma-

TOP 5

NEJHORŠÍCH POVOLÁNÍ

Určitě jste někdy nadávali, že vás vaše práce/povinnost nebaví? Nezoufejte, tito lidé to mají ještě mnohem horší.

5. Odklízeč přejetých zvířat

Občas když člověk řídí auto, skočí mu do cesty nějaké to zvíře. A co musí vůbec tento pracovník dělat?

Musí okamžitě při zavolání dojet na místo „činu“ a odklidit zvíře ze silnice, přiznejme si, koho by to bavilo a hlavně koho by to nemrzelo.

4. Inspektor hnoje

Bobky ze všech druhů zvířat jsou přírodním hnojivem například pod kytky, ale víte, co nesmí vlastně takový kvalitní hnůj obsahovat před tím, než se začne prodávat? Nesmí obsahovat například nebezpečné látky, jako jsou salmonela a e-coli.

Náplní této práce je dojet až ke zdroji, prohrabat ho a nakonec odebrat vzorky ke zkoumání.

3. Čičač podpaží

Náplní tohoto povolání je očíhávat zpocená podpaží cizích lidí. Ptáte se, proč očíhávat cizí podpaží? Je to jednoduché, kosmetické firmy chtějí vědět, jestli jejich výrobky fungují nebo ne. A věřte nebo ne platí se za to nemalé peníze

2. Omývač mrtvol

Uznejme, kdo by před touto prací neutkl k nějakému jinému povolání.

Hlavní náplní této pracovní pozice je očistit tělo přivezené v černých pytlech. A odvézt ho do pitevný. Asi bych v noci neusnula.

1. Čistič žump

Toto je v celku docela normální povolání, pokud žijete v indické Bombaji. Za práci musí člověk vlézt do kanálu mezi hromady výkalů, které pomocí kbelíku postupně vybírá.

Většinou tuto práci vykonávají lidé z nejnižších kast - takzvaných nečistých. Většinou tuto práci vykonávají muži.

-veci-

Vychytávky

Svítilí obraz

Je tu opět vaše oblíbená rubrika Vychytávky, kde si můžete vytvářet různé dekorace a výtvary. Pojdte se nechat inspirovat dalšími dvěma tipy! Jak víte, začalo se venku stmívat a ve vašem pokoji je tma, co takhle si vyrobit svítilí obraz?

Budeme potřebovat: malířské plátno, dřevěný rám ve stejné velikosti jako je plátno, akrylové barvy (doporučuji tmavé barvy pro kontrast) a objímku s úspornou žárovkou (která Návod na výrobu rámu není potřeba, jsou to jen čtyři prkýnka stlučená k sobě tak, aby kopírovala velikost plátna. Na plátno si nejprve tužkou předkreslíme nebo přeneseme nějaký motiv. A vybarvíme barvou, ale myslíte na to, že místa, která vynecháte, musí prosvitět. Aby vám po štětcí nezůstaly na plátně vidět tahy, zašupkáme je houbičkou.

A nezapomeňte také na boky plátna a než se pustíte do instalace plátna do rámu, nechte barvu pořádně zaschnout. Když vám barva zaschne, přichyťte rám k plátnu pomocí kovových příchytů a nakonec nainstalujte objímku se žárovkou.

Důležité je, aby se žárovka nedotýkala plátna ani zdi a aby nám kabel z objímky neplandal, přichyťme ho úchytkami na kabel k rámu, hlavně nezapomeňte udělat otvor v rámu na zapuštění kabelu. Tak a je hotovo.

Doufám, že se vám tento tip líbil. A teď se přesuneme na další výrobek.

Obraz z bavlny

Nudíte se doma a potřebovali byste si zahřát ruce ,třeba zatloukáním hřebíků a namotáváním bavlny nebo tenčí vlny? Mám tu pro vás skvělý tip, který vám vyhoví.

Budete potřebovat: obroušenou a nalakovanou dřevěnou desku, čtvertku(tak velkou, aby se vám vešel obrázek ze čtvertky na desku), akrylové barvy (kdybyste si chtěli něco na desce dobarvit)+štětec, bavlnu a samozřejmě kladívko a hřebíčky

Nejprve si předkreslíme šablonu na čtvertku, v mém případě je to sovička, ale vy si můžete namalovat jakýkoliv motiv, jak říkám „fantazii se meze nekladou“. Když ji máte,uděláte si značky na všech liniích sovy, ty značky poslouží jako body na zatloukání hřebíčků. Teď si odložíme šablonu a já nakreslím větev na umístění sovy,

Když barva zaschne, umístím šablonu na desku a připevním ji na několika místech lepicí páskou. A můžeme začít se zatloukáním hřebíčků(hřebíčky zatloukám tak, že je nechám asi půl centimetru vykukovat ven), do bodů, které jsme si vyznačily na šabloně. Když máme na všech bodech zatlučené hřebíčky, mohu šablonu odstranit a to tak, že ji jednoduše vytrhnu. A můžeme začít namotávat, ke kterémukoliv hřebíčku přivažte dvěma nebo více uzly a přebytečnou bavlnku odstříhnete a teď nejdřív začněte obmotávat vnější stranu motivu a pak teprve vnitřní stranu motivu, když máte namotanou vnější stranu a dostanete se k hřebíčku, kde jste začali, alespoň dvakrát ho obmotejte a pokračujte v obmotávání vnitřní strany motivu cikcak, jak se vám to bude líbit.

Moji sovičku mám hotovou, zauzluji bavlnku na hřebíčku, kde jsem skončila. Tak a je hotovo.

Nevím, jak vám, ale tato vychytávka se mně osobně moc líbí. Přeju hodně úspěchů při tvoření nezapomeňte: každý váš výrobek nebo výtvar je originál.

-JAKO-

Četby Any Vavany

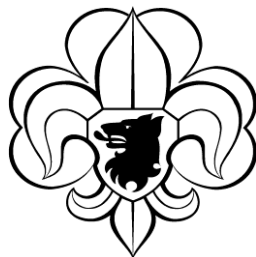
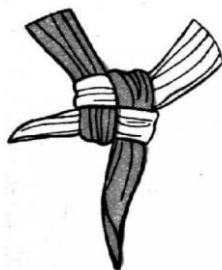
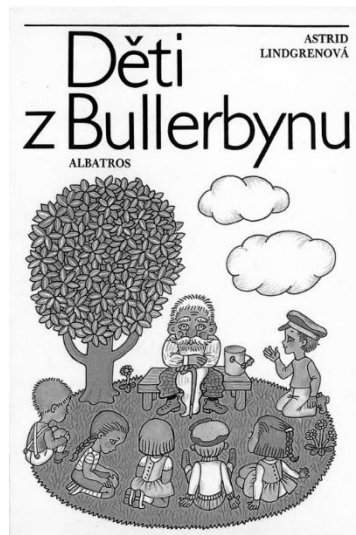
Připadá vám čtení jako nuda? Kniha do vašeho života nepatří? Mýlíte se! Čtení je zábava, důležité je sáhnout po správné knize.

1. stupeň

Děti z Bullerbynu – Astrid Lindgrenová

Kniha pojednává o skupině dětí žijících v malé švédské vesnici - v Bullerbynu. V Bullerbynu jsou tři domečky, v každém domku žije jedna rodina, každá rodina má děti, děti jsou nejlepší přátelé a zažívají různá dobrodružství!

Hoši od bobří řeky – Jaroslav Foglar

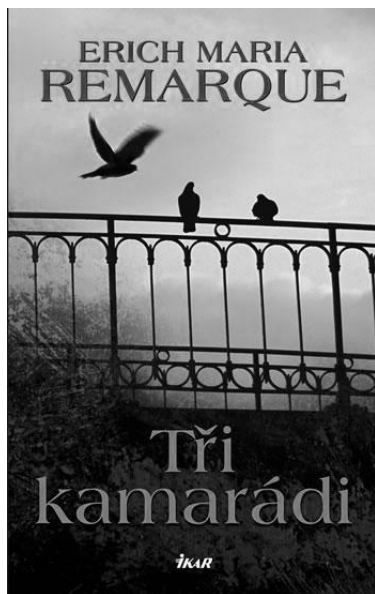
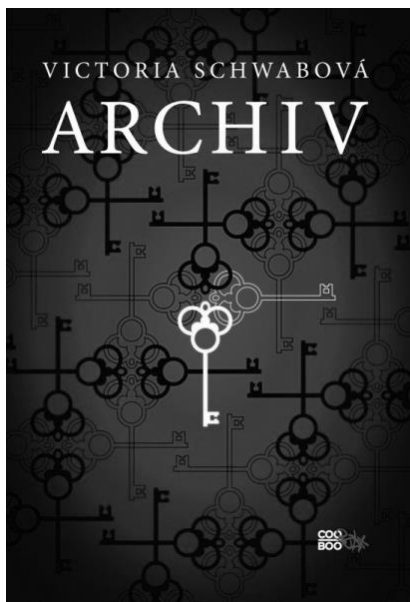
Jaroslav Foglar byl skaut, takže jeho knihy jsou umístěny převážně do skautského prostředí. Jirka Vilík se popere s chlapci v Nové Čtvrti. Objeví se osoba, říkájící si Rikitan, která shání chlapce do skautského oddílu. Chlapci odjíždí na skautský tábor, kde loví bobříky a skvěle se baví!

2. stupeň

Archiv – Viktorie Schwabová

Mackenzie Bishopová je správkyně pro Archiv. Co je to Archiv? Mrtvým duším se říká „Historie“. Historie se ukládají do Archivu. Archiv je jako knihovna se vzpomínkami mrtvých. A co když nějaká taková Historie z Archivu uteče? Je na Mackenzie, aby ji chytila.

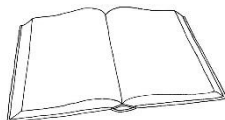

Hezké počtení!

Tři Kamarádi – Erich Marie Remarque

Gottfried, Robert a Otto jsou tři přátelé dospělého věku v meziválečném období. Vlastní automechanickou dílnu. Jejich život plyne. Kniha je komplikovaná, plná postav a krátkých příběhů ze života. Pokud by se vám líbila kniha s promyšlenější dějovou linkou, vrhněte se do ní. Stojí to za to.

Dívčí fotbal

Kdekdo si řekne, že fotbal a holky nejdou dohromady. Ale mýlí se. My jako holky taky hrajeme s nadšením, jako kluci, navíc si k tomu užíváme srandy. I já fotbal hrávám a moc mě baví. Věřte, že vás překvapí, jak bezva fotbal může být! Baví tě fotbal? A je ti 12 a více? Tak přijď v ÚT, nebo ve ČT v 17:00 k zadnímu vchodu Teplického stadionu.

Do kolika let se smí hrát?

Na věku nezáleží, máme tam i hráčku, které je nad 30 let.

Proč hrát fotbal?

Je to pro zábavu, je tam sranda se všema holkama a ženskýma.

Jak probíhají tréninky?

Záleží na tom, kdo vás zrovna trénuje, protože ženy mají dva trenéry a starší žákyně také dva. Ale většinou se zaměřují na kondičku, což je většinou běhání.

Kolik týmu je? A za jaký tým budu hrát?

V FK Teplice máme Ženy A-tým, Ženy B-tým a Starší žákyně. Ale abych nezapomněla, chtějí zavést i Dorostenky, protože ženy jsou na nás základkové holky o dost starší a naše síly se nedají srovnávat.

Starší žákyně: u holek U15 jde hlavně o to, aby udržely u nohou míč a dokázaly na sebe mluvit při zápase. Ale jde i o to, aby dokázaly správně strefit branku.

Ženy A: U nich jde hlavně o kondičku, protože, mezi námi, hlavně je udýchat celých 45 minut na hřišti. Samozřejmě také je důležité umět zpracovat míč, obehrot protivníka a strefit branku. Ale o co jde nejvíce je, abyste si všechny v týmu rozuměly.

-adni-

Vaříme s blondýnou

V tomto vydání rubriky Vaříme s blondýnou vám ukážu, jak snadné je si doma připravit vlastní lučinu. Říkáte si, že není možné smíchat zeleninu s ovocem a k tomu přimíchat majonézu, salám a sýr?? Také jsem si to myslela, ale babička mě přesvědčila o opaku. Přeji vám, ať se vám vaření daří! Dobrou chuť vám přeje Blondýna.

Celerový salát

Co budete potřebovat:

- 1 malá sklenice celeru
- 1 plechovka kukuřice
- 20 dkg šunky (nakrájejte si ji na nudličky)
- 1 majonézu
- 1 plechovku ananasu
- Pórek
- 15 dkg nastrouhaného tvrdého sýra

Postup:

Výběr misky je na vás. Všechny ingredience naskládat do misky tak, jak jdou po sobě. Nechat odležet do druhého dne. Poté všechno dohromady zamíchat a můžete baštit.

Domácí lučina

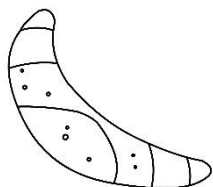
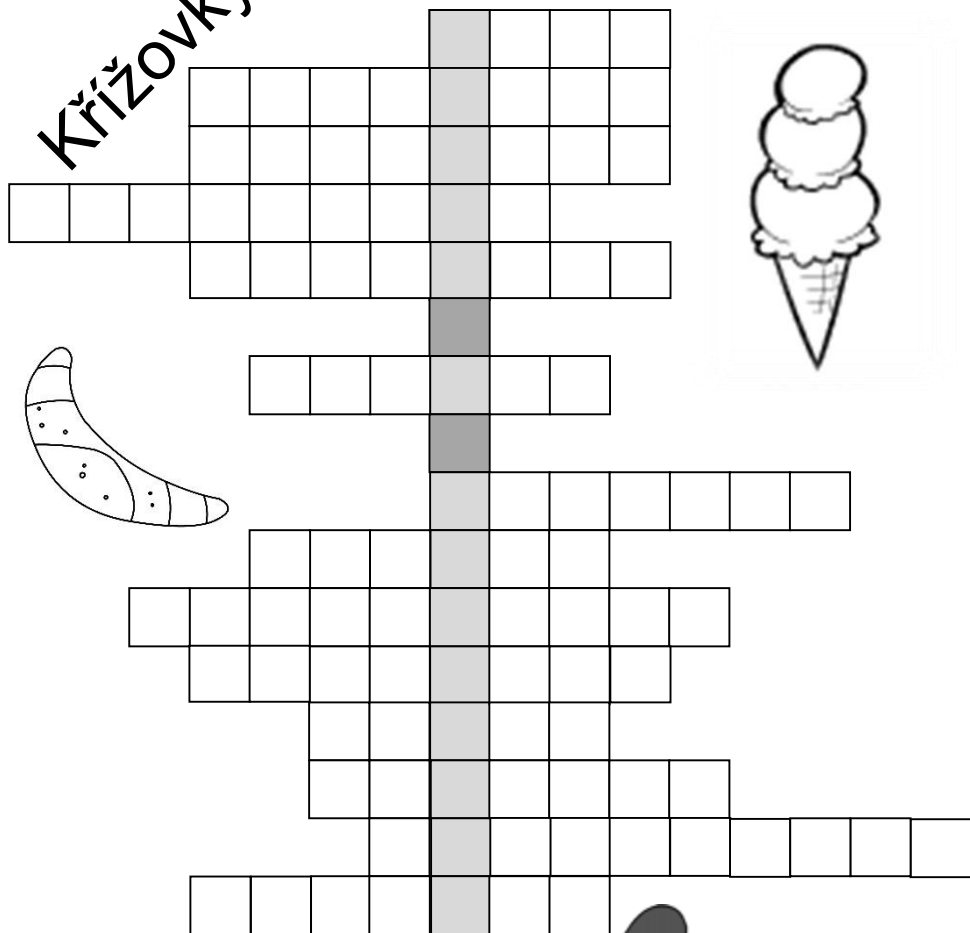
- 1 velký bílý jogurt
- 1 velkou zakysanou smetanu
- 1 30% šlehačka malá

Co budete potřebovat:

I tento recept je velmi jednoduchý. Zkrátka všechno zamíchejte dohromady. Poté to dejte do utěrky, která bude na cedníku, a nechte do druhého dne vykapat. Vznikne vám báječná lučina, kterou můžete dle libosti ochutit. Dobrou chuť.

Křížovky

1. Co dostaneme za práci?
2. Kdo kreslí do knížek?
3. Kdo pracuje v cukrárně?
4. Kdo pracuje v kadeřnictví?
5. Pracuje ve škole. Paní
6. Kdo peče housky a rohlíky?
7. Poštu vám přinesou
8. Kde pracují prodavači a prodavačky?
9. Kdo píše knížky?
10. Knihovnice pracuje v
11. Kdo létá s letadly?
12. Zastupuje vás při soudu.
13. Kdo opravuje trubky?
14. Kosmonauti létají do

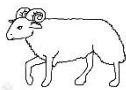
-schal-

HOROSKOPY

Beran

21.3. až 20.4.

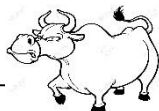
Omezte kofein a
doplňujte vitamín C
v podobě tropického
ovoce

Býk

21.4 až 20.5.

Riskujte. Máte k tomu
dispozice.

Blíženeček

21.5 až 20.6.

Snažte se nepodléhat
nátlaku okolí.

Rak

21.6. až 20.7.

Čeká vás důležité
rozhodnutí.

Lev

21.7 až 20.8

Buďte trpěliví.

Panna

21.8 až 20.9.

Pozor! Stres škodí
zdraví!

Váhy

21.9. až 20.10.

Hledejte na zemi peníze,
najdete je.

Štír

21.10. až 20.11.

Nespoléhejte na své
přátele.

Střelec

21.11. až 20.12.

Smějte se, z plna hrdla.
Haha.

Kozoroh

21.12. až 20.1.

Teple se oblékejte.

Vodnář

21.1. až 20.2.

Věřte v boha. V jakého
chcete.

Ryba

21.2. až 20.3.

Buďte jako dravá šelma.

-vana-

